

Thuja plicata

żywotnik olbrzymi

Długowieczne, szybko rosnące drzewo o stożkowatym pokroju, osiągające w wieku 80-100 lat 25-35 m wysokości. Nawet w starszym wieku drzewo zachowuje gęstą, regularną koronę zakończoną ostrym, wąskim wierzchołkiem. Średnica korony u podstawy może dochodzić do kilkunastu metrów, a najgrubsze pnie rosnących w naturze egzemplarzy mają 7 metrów. Dolne gałęzie często pokładają się na ziemi i zakorzeniają. Pień rozszerzony u nasady, pokryty czerwono-brązową korą, łuszczącą się grubymi, długimi płatkami. Gałązki płaskie, ułożone wzdłuż pędów w dwóch szeregach, z wierzchu ciemnozielone i błyszczące, od spodu niebieskawe, matowe, z białym rysunkiem aparatów szparkowych, pokryte woskowym nalotem. Po roztarciu intensywnie pachną. Liście w postaci silnie spłaszczonych łusek z odstającymi czubkami, długości 6 mm, na pędach zaokrąglone, na gałązkach tępe. Szyszki jajowate, długości 10-12 mm, złożone z 10-12 różnej długości łusek, zielone, po dojrzewaniu brązowe. Drzewo najlepiej rośnie w chłodnym, wilgotnym klimacie morskim. Wymaga gleb żyznych, umiarkowanie wilgotnych. Na glebach suchych część gałązek może brązowieć i zasychać, niemniej jednak żywotnik olbrzymi charakteryzuje się większą wytrzymałością na suszę, niż żywotnik zachodni. Drzewa preferują stanowiska słoneczne, chociaż nieźle znoszą zacienienie. W starszym wieku gatunek wytrzymały na niskie temperatury, ale młode rośliny mogą być uszkodzone przez silne mrozy. Polecany do uprawy w dużych ogrodach i parkach, gdzie najefektowniej prezentują się pojedynczo lub w luźnych grupach, najlepiej w pobliżu zbiorników wody. Nadaje się do sadzenia w formie szpalerów oraz w kompozycjach z innymi drzewami iglastymi.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	zachodnia Ameryka Północna, wzdłuż wybrzeży Oceanu Spokojnego od Północnej Kalifornii po Alaskę, w górach do wysokości 2100 m n.p.m.
pochodzenie	pierwsza publikacja: D. Don 1824; wprowadzenie do handlu: gatunek wprowadzony do uprawy w Europie przez William'a Lobb'a 1853 Wielka Brytania
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	roślina szybkorosnąca
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone zielone
owoce	brązowe szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne

wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki drzewo alejowe parkowe szpaler w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	6a

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Thuja plicata* w Polsce

DĘBSCY Agnieszka i Piotr Gospodarstwo Ogrodniczo-Rolne
ŁAPIŃSKI Marta Olęcka Szkółka Drzewa i Krzewy Ozdobne

